

پیشگفتار

راجع به وظائف پرولتاریا در انقلاب ما

طرح پلاتفرم حزب پرولتاری

در آستانه اول ماه مه ۱۳۸۵ تناسب قوا به نفع کارگران ایران در حال تغییر است. کارگران آمریکایی حدود ۱۲۰ سال پیش، یعنی سال ۱۸۸۶، تظاهراتی در شهر شیکاگو سازمان دادند. این تظاهرات به دست پلیس آمریکا به خاک و خون کشیده شد و ۴ تن از کارگران در این تظاهرات کشته شدند. متعاقباً روز ۴ ماه مه یعنی ۳ روز بعد از این واقع تظاهرات وسیع تری توسط کارگران در اعتراض به خشونت پلیس آمریکا در شیکاگو ترتیب داده شد؛ و از سوی مزدوران سرمایه داری بمبی در میان این تظاهر کنندگان پرتاب شد که منجر به کشته شدن عده زیادی از کارگران شد و در ضمن یک پلیس هم در این میان به قتل رسید. پس از آن دولت سرمایه داری آمریکا بسیج گسترده ای علیه کل طبقه کارگر آمریکا انجام داد و موج دستگیری های کارگران و محاکمه رهبران جنبش های حق طلبانه کارگران در سراسر آمریکا صورت گرفت. تعداد زیادی از رهبران جنبش کارگری را دستگیر، محاکمه و سپس به اعدام محکوم کردند. در پای چوبه دار یکی از این رهبران کارگران فریاد کشید که «صدای کارگران را نمی توان خفه کرد!» این شعار پس از ۱۲۰ سال هم چنان هر سال در روز اول ماه مه در جهان طنین می افکند. سه سال پس

از این واقعه، در کنفرانس نخست بین الملل دوم که یکی از همراهان کارل مارکس، انگلس در آن شرکت داشت، بزرگداشت تظاهرات اول ماه مه را به عنوان گرامیداشت کشتار کارگران در شینگاگو، به عنوان روز جهانی کارگر اعلام کردند، و از آن پس این روز «روز کارگر» نام گرفت و در سراسر جهان توسط کارگران جشن گرفته شد.

در ایران هم روز اول ماه مه، ۱۱ اردیبهشت، در حدود ۸۶ سال است که به عنوان روز کارگر، توسط کارگران زحمتکش جشن گرفته شده است. برای اولین بار در سال ۱۲۹۹ شمسی روز اول ماه مه جشن گرفته شد. و در دوره هایی که شرایط مناسب تری از نظر سیاسی وجود داشته، توده های بیشتری در این روز به خیابان ها آمده اند. در سال ۱۳۲۵ که شرایط مساعد تری در ایران وجود داشت، چیزی در حدود ۲۵۰ هزار نفر کارگر در تظاهرات اول ماه مه شرکت کردند. البته بعد از ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ کودتای سیا در ایران، رژیم شاه سعی به سرکوب کردن و ارباب طبقه کارگر گرفت و جشن های نمایشی توسط سندیکاها و اتحادیه های زرد سازمان داد. اینها هیچ ارتباطی به طبقه کارگر نداشت و کارگران خود تحت پوشش عروسی و یا مراسم دیگر، دور هم جمع شدند و در سراسر ایران جشن ماه مه را گرفتند.

این جشن های کارگری پس از قیام بهمن ۱۳۵۷ تا کنون ادامه یافته است.

در اول ماه مه ۱۳۸۱ نیز جشن های مختلف و تظاهرات مختلفی در سراسر ایران هم از طرف محافل و جمععات مستقل کارگری که به صورت مستقل از دولت و هم از طریق خانه کارگر سازمان داده شد. اول ماه مه

۱۳۸۲ حتی راهپیمایی «خانه کارگر» هم با ممانعت روبرو شد. اما تجمعات کوچک کارگری در سراسر ایران روز کارگر را جشن گرفتند.

در سال ۱۳۸۳ در سفر راهپیمایی اول ماه مه مورد تهاجم نیروهای ضربت دولت سرمایه داری قرار گرفت و عده ای از فعالان کارگری دستگیر شده و پس از چند ماه احکام سنگینی علیه ۵ تن از آنها صادر شد. البته این احکام به علت مقاومت خود کارگران درگیر و فشارهای بین المللی هنوز اجرا نگشته است.

در سال ۱۳۸۴ با توجه به تهاجمات لجام گسیخته نیروهای ضربت سرمایه داری بر بدنه جنبش کارگری، دستاوردهای مهمی داشته ایم. اعتصابات و اعتراضات کارگران اتوبوسرانی شرکت واحد و اعتراضات بین المللی و یک پارچه در حمایت از کارگران شرکت واحد و سایر کارگران نشانگر روند تغییر تناسب قوا به نفع کارگران بود.

به سخن دیگر دولت سرمایه داری و صاحبان سرمایه، در راستای همسویی با نظام سرمایه داری بین المللی و نجات خود از بحران عمیق اقتصادی؛ و استقامت و پیگیری کارگران در دفاع از خواست هایشان، مجبور به عقب نشینی در مقابل اقدامات کارگران و همقطاران بین المللی کارگران در سطح جهان شده است.

مهم ترین ضعف جنبش کارگری ایران عدم هماهنگی و پراکندگی و عدم داشتن تشکیلات بوده است. اتحاد عمل نخستین گام در راه تشکیلات کارگری است. اتحادی بر اساس اشتراک عمل بر محور مطالبات مشترک کارگری. توافق بر محور عمل مشخص همراه با تحمل و احترام متقابل به نظرگاه ها و تعلقات تشکیلاتی سایرین تنها روش دموکراتیک و درستی است که می توان

اتحاد عمل کارگری را شکل داد. اتحاد بر محور مطالباتی مانند «آزادی زندانیان سیاسی»، «حق تشکل مستقل کارگری» و به ویژه «حق اعتصاب» می تواند آغاز گردد.

در آستانه اول ماه مه، ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۵، مقاله لنین در مورد اعتصاب در صفحات یکی از روزنامه های ایران انعکاس یافته است. اما، دیگر پیام لنین در مورد سازماندهی انقلاب آتی و ایجاد حزب پیشتاز کارگری بوده است. کارگران ایران امروز نیاز به حزب خود دارند تا در مقابل اجحافات دولت سرمایه داری به شکل پیگیر از حقوقشان دفاع کرده و حکومت خود را استقرار کنند.

از اینرو به مناسبت اول ماه مه ۱۳۸۵ مقاله ارزنده لنین "راجع به وظائف پرولتاریا در انقلاب ما" انتشار می یابد. امیدواریم که کارگران پیشرو و جوانان ایران از تجربه انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ درس هایی ضروری را برای انقلاب آتی گرفته و تدارک ایجاد یک حزب پیشتاز کارگری را آغاز کنند.

مازیار رازی

۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۵

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری